

UITTREKSEL UIT DE MINUTEN BERUSTENDE TER GRIFFIE VAN HET HOF VAN
BEROEP TE GENT.

HET HOF VAN BEROEP TE GENT, RECHTDOENDE IN CORRECTIONELE
ZAKEN, HEEFT HET VOLGENDE ARREST GEVELD:

Tegen dit arrest is er geen
beroep in cassatie aangetekend.
Gent,

De Griffier-hoofd van dienst,

10 e Kamer

Nr. 737/03
VAN HET PARKET
96492
Nr.
VAN HET ARREST

27 januari 2006

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Na tussenarrest van 19/11/2004
met nr. 94.635;

not. 64.97.300/94/7 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. , bestuurder van
vennootschappen, geboren , wonende
te

2.Nr. , vleeshandelaar, geboren
, wonende te

3.Nr. , voorheen
met zetel te
voorheen ingeschreven in het handelsregister te
nummer , thans met zetel te
thans ingeschreven in het handelsregister te
onder nummer ;
vennootschap in vereffening vertegenwoordigd door
en de burgerlijke vennootschap
bedrijfsrevisorenkantoor die de vorm van een besloten vennootschap met
beperkte aansprakelijkheid heeft aangenomen, met zetel te

En :

De **gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur** bevoegd voor het
grondgebied van de provincie in naam van het Vlaamse
Gewest, met kantoor gevestigd in de
wettelijk opvolger van de gemachtigde ambtenaar van de provincie Oost
Vlaanderen (art. 198 van het decreet van 18 mei 1999 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening),- herstellende overheid
vrijwillig tussenkomende partij,-

Waarbij zich hebben gevoegd als burgerlijke partijen:

I)

statut

vertegenwoordigd door de Raad van bestuur, met zetel

2

3

wonende

4.

5.

II)

bestuurder en echtgenote

i, gepensioneerde, samen wonende te

III)

i, zelfstandige timmerman en echtgenote

i, beiden samenwonende te

Verdacht van :

te

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek,

A. *bij samenhang* : bij inbreuk op de artikelen 1, 17bis, 19 en 849 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (hierna afgekort als ARAB),

goedgekeurd door de Regentsbesluiten van 11 februari 1946 en van 2 september 1947, bestraft door de artikelen 1, 2, 4, 5 en 6 van de wet van mei 1888 betreffende het toezicht over de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen en nopens de bewaking der stoomtuigen en stoomketels, thans strafbaar gesteld door de artikelen 2, 3, 4 § 1, 39 § 1, 41 en § 2 en 44 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna afgekort als milieuvergunningsdecreet) en door de artikelen 1, 5, 71 en 80 en bijlage en de rubrieken vermeld onder de tenuistelekking B, van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (hierna afgekort als VIAREM I), *zonder vergunning van de overheid die krachtens artikel 2 van het ARAB bevoegd is daarover te beslissen, de exploitatie te zijn begonnen, te hebben voortgezet*, van een fabriek, werkhuis, werkplaats, magazijn, opslagplaats, openluchtproefmachine, toestel enz., te weten van een *slachthuis* voor varkens en een *snijzaal* en een *uitbeenzaal* met een capaciteit van 120 zeugen per uur en 180 varkens per uur, waarvan het bestaan het in bedrijf nemen of in

werking stellen gevaarlijk, ongezond of hinderlijk kan zijn, en die het voorwerp uitmaken van hoofdstuk I A of B van het ARAB

de eerste en de tweede: van 8 februari 1990 tot en met 31 augustus 1991 (not. 65.98.2521/90/3 -65.99.2398/90/3 -62.97.120/90/7 - onderkaft"- IIII)
(not.65.98.6020/90/3 -onderkaft II/IV)

B. bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 § 1, 30 § 1, 1er en § 2 en 46 van het milieuvergunningsdecreet en de artikelen 1, 5 § 1 en 80 en de hierna vermelde rubrieken van de bijlage I VLAREM I, door zonder *voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd* of veranderd, te weten de hierna vermelde inrichtingen die het voorwerp uitmaakt van de hierna vermelde rubrieken van de bijlage I bij VLAREM I

de eerste en de tweede: van 7 september 1991 tot en met 10 april 2000 en in elk geval op 30 oktober 1991, 6 mei 1993, op 25 augustus 1993, op 15 oktober 1993, op 16 november 1993, op 1 december 1993, op 11 januari 1994, op 19 augustus 1994, op 23 augustus 1994, op 7 november 1994, op 7 september 1995, op 10 november 1995, op 1 februari 1996, op 2 februari 1996, op 24 april 1996 en op 7 juli 1998, *en de derde:* vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000

rubriek 3.7.2. : een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater, dat geen van de in bijlage 2C bij het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlarem bedoelde gevaarlijke produkten bevat (klasse 2) (periode van 7 september 1991 tot en met 31 juli 1995)

rubriek 3.6.2. : een afvalwaterzuiveringsinstallatie, met in begrip van het lozen van het effluentwater, voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat geen van de in bijlage 2C bij titel I Vlarem bedoelde gevaarlijke produkten bevat, met een effluent van meer dan 5 m³/u tot en met 200 m³/u (klasse 2) (periode van 1 augustus 1995 tot en met de dag der dagvaarding), namelijk de lozing van gemiddeld 90 m³/u bedrijfsafvalwater op de waterzuiveringsinstallatie van

rubriek 12.2.2: transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van meer dan 1.000 kVA (klasse 2), namelijk een hoogspanningstransformator van 2000 kVA

rubriek 15.4.2¹: inrichtingen voor het wassen van voertuigen en hun aanhangwagens waarin 10 en meer voertuigen en hun aanhangwagens per dag worden gewassen (klasse 2), namelijk de wasplaats voor voertuigen achteraan het bedrijf

rubriek 16.3.7.2² : koelinstallatie voor het bewaren van voedingsmiddelen, air-conditioning-installaties, alsmede compressoren tijdelijk ingezet bij bouw- en sloopactiviteiten, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van meer dan 200 kW (klasse 2), namelijk met een totaal geïnstalleerd vermogen van 785 kW

rubriek 16.3.2. 3³: inrichtingen voor het fysisch behandelen van gas (samenpersen-ontspannen), andere dan de onder 16.3.1. ingesloten

inrichtingen, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 200 kW (klasse 2)

rubriek 16.8.3 : opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van meer dan 10.000 liter (klasse 1) (periode van 1 september 1991 tot en met 31 juli 1995)

rubriek 16.8.3 : opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs, uitgezonderd deze van drukvatten deelsluitmakend van compressoren, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van meer dan 10.000 liter (klasse 1) (periode van 1 augustus 1995 tot 10 april 2000, namelijk een propaangastak met een waterinhoudsvermogen van 60.000 liter)

rubriek 17.3.3.2. : niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van 200 l tot 5.000 liter (klasse 2) (periode van 1 september 1991 tot en met 15 oktober 1993)

rubriek 17.3.3.2° : opslagplaats voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg (klasse 2) (periode van 1 augustus 1995 tot 10 april 2000, namelijk de opslag op meerdere plaatsen in het bedrijf)

rubriek 17.3.4.2° : niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor licht ontvlambare vloeistoffen met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van 500 l tot 30.000 l (klasse 2) (periode van 1 september 1991 tot en met 31 juli 1995)

rubriek 17.3.4.2° : niet in rubriek 17.2. en 17.4. bedoelde inrichtingen of opslagplaatsen voor zeer licht ontvlambare en licht ontvlambare vloeistoffen met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 met een totaal inhoudsvermogen van meer dan 500 l tot 30.000 l (klasse 2) (periode van 1 augustus 1995 tot en met 10 april 2000), namelijk een ondergrondse houder van 2.000 liter benzine met een verdeelpomp

rubriek 17.3.6. 1. b) : niet in rubriek 17.2. bedoelde opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot 20.000 l (klasse 3) (periode van 1 september 1991 tot en met 31 juli 1995)

rubriek 17.3.6.1.b) : niet in rubriek 17.2. en 17.4. bedoelde inrichtingen en opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55° C, maar dat 100° C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van 100 l tot 20.000 l (klasse 3) (periode van 1 augustus 1995 tot en met 10 april 2000, namelijk een bovengrondse houder van 5.000 liter gasolie voorzien van twee verdeelslangen)

rubriek 17.3.9.3° : installaties voor het ontvangen, opslaan en laden van vloeibare koolwaterstoffen die als tussen- of eindproduct zijn bestemd voor een verdeler of gebruiker (o.a. brandstofverdeelinstallaties) -overige inrichtingen, namelijk een benzinstation en twee verdeelinstallaties voor gasolie (klasse 2)

rubriek 24.4. : laboratoria andere dan deze bedoeld in rubrieken 24.1, 24.2 en 24.3. (klasse 3), namelijk een labo

rubriek 28.2.a).2°: opslagplaats van dierlijke mest waaronder verstaan door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen of een mengsel van strooisel en door vee uitgescheiden natuurlijke afvalstoffen, ongeacht of het vee wordt geweid of op intensieve veehouderij wordt gehouden, alsmede opslag van natuurlijke afvalstoffen van visteeltbedrijven (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen) : in een gebied ander dan woongebieden met landelijk karakter en agrarische gebieden, van meer dan 10 m³ tot en met 100 m³ (klasse 2), namelijk de opslag van ongeveer 100 m³ mest

rubriek 39.1.2. ° : stoomketels, overhitters en voorverwarmers, met een waterinhoud van meer dan 500 l tot en met 5.000 l (klasse 2), namelijk een stoomgenerator met een waterinhoud van 5.000 liter

rubriek 43.2. : niet in de rubrieken 2.6., 2.7. of 2.8. begrepen verbrandingsinrichtingen (stookinstallatie, verbrandingsovens), zonder elektriciteitsproductie met een warmtevermogen van 500 kW tot en met 5.000 kW (klasse 2) (periode van 15 oktober 1993 tot en met 31 juli 1995)

rubriek 43.1.2° : verbrandingsinrichtingen zonder electriciteitsproductie (stookinstallatie e.d.m.) met een warmtevermogen van 500 kW tot en met 5.000 kW (klasse 2) (periode van 1 augustus 1995 tot en met 10 april 2000) namelijk met een thermisch vermogen van 1.400 kW

rubriek 45.1. a). : slachthuizen en private slachterijen, voor slachtdieren andere dan deze bedoeld in 45.1 .b) (klasse 1)

rubriek 45.4.c).2. : werkplaatsen bestemd voor leeuwhandelen, vis- en vleeswarenfabrieken, alsmede uitsnijderijen niet gehecht aan de in rubriek 45.4.d. bedoelde inrichtingen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 10 kW tot 200 kW (klasse 2), namelijk met een geïnstalleerd vermogen van 29 kW

rubriek 45.4.e).2: opslagplaatsen voor producten van dierlijke oorsprong met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 45, van meer dan 50 ton (klasse 2)

rubriek 46.2. wasserijen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van meer dan 10 kW tot en met 200 kW (klasse 2), namelijk met een totaal geïnstalleerd vermogen van 18 kW
(not. 62.98.5316/91/14 -onderkafte I)
(not. 62.97.2570/93/14 -onderkafte I,II)
(not. 62.97.4910/93/14 -onderkafte I,III)

(not. 62.97.5916/93/14 (1) -onderkapt I/IV)
(not. 62.97.5916/93/14 (2) -onderkapt I/V)
(not. 62.97.6949/93/14 -onderkapt I/VI)
(not. 62.97.300/94/14 -onderkapt I/VII)
(not. 62.97.5297/94/14 -onderkapt I/VIII)
(not. 62.75.1805/94/7 -onderkapt I/IX)
(not. 62.97.7037/94/14 -onderkapt I/X)
(not. 62.75.2122/95/14 -onderkapt I/XI)
(not. 62.97.5698/95/14 -onderkapt I/XII)
(not. 64.97.91/96/14 -onderkapt I/XIV)
(not. 62.75.911/96/14 -onderkapt I/XV)
(not. 62.97.1012/96/14 -onderkapt I/XVI)
(onderkapt IV)

C. bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 32, 33, 34, 39 § 1, 4° en § 2 en 46 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en de artikelen 64, 65, 66, 67, 68 en 80 VLAREM I, *geen gevolg te hebben gegeven aan de Opgelegde dwangmaatregelen*, meer bepaald geen gevolg te hebben gegeven aan het op 16 november 1993 mondeling ter plaatse gegeven en gemotiveerd bevel door de toezichtsambtenaren bedoeld door artikel 65 VLAREM I om uiterlijk tegen 1 december 1993 alle productieactiviteiten (slachten, versnijden, invriezen van vleeswaren enz. ...) stop te zetten, om uiterlijk tegen 31 december 1993 alle produkten (vleeswaren, diepvriesprodukten, enz.) en materialen en stoffen die aan bederf onderhevig zijn te verwijderen uit de bedrijfsgebouwen en van de bedrijfsterreinen en uiterlijk tegen 31 december 1993 alle voorwerpen, materialen en stoffen die niet op het bedrijf geïnventariseerd zijn te verwijderen uit de bedrijfsgebouwen en van de bedrijfsterreinen, mondeling en ter plaatse gegeven bevel dat schriftelijk werd bevestigd met een aangetekend schrijven van dezelfde dag waarbij het proces-verbaal nr. dd. 16 november 1993 werd gevoegd

1. de eerste en de tweede: vanaf 1 december 1993 tot op 10 april 2000 en in elk geval op 11 januari 1994., op 19 augustus 1994, op 23 augustus 1994, op 7 november 1994, op 7 september 1995, op 10 november 1995, op 1 februari 1996, op 2 februari 1996, op 24 april 1996 en op 7 juli 1996., en de derde: vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000 wat betreft het bevel alle productieactiviteiten stop te zetten,

2. de eerste en de tweede: vanaf 31 december 1993, tot en met 10 april 2000 en in elk geval op 11 januari 1994, op 19 augustus 1994, op 23 augustus 1994, op 7 november 1994., op 7 september 1995, op 10 november 1995, op 1 februari 1996., op 2 februari 1996, op 24 april 1996 en op 7 juli 1996., en de derde: vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000 wat betreft het bevel om materialen en stoffen te verwijderen

(not. 62.97.5916/93/14 -onderkapt I/V)
(not. 62.97.6949/93/14 -onderkapt I/VI)
(not. 62.97.300/94/14 -onderkapt I/VII)
(not. 62.97.5297/94/14 -onderkapt I/VIII)
(not. 62.75.1805/94/7 -onderkapt I/IX)

(not. 62.97.7037/94/14- onderkaft I/X)
(not. 62.75.2122/95/14- onderkaft I/XI)
(not. 62.97.5698/95/14 -onderkaft I/XII)
(not. 64.97.91/96/14- onderkaft I/XIV)
(not. 62.75.911/96/14- onderkaft I/XV)
(not. 62.97.1012/96/14 -onderkaft I/XVI)

D. bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 § 1, 20, 22, 39 § 1, 2^e en § 2 en 46 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en de artikelen 1, 71, 73 en 80 en de onder de tenlastelegging B. vermelde rubrieken van de bijlage van VLAREM I, *verzuimd te hebben* de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of particuliere categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering bij toepassing van artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, *na te leven*, mee bepaald :

de eerste en de tweede: op 1 februari 1996 en op 2 februari 1996,

bij inbreuk op artikel 4.1.3.4. § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna afgekort als VLAREM II), als exploitant niet onmiddellijk melding te hebben gedaan van een voorval, namelijk van ernstige schade of hinder, of een dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, en van de overwogen maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling Milieuinspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
(not. 64.97.91/96/14 -onderkaft I/XIV)

E. bij inbreuk op de artikelen 2 en 41 § 1.1 § 3 en § 4 van de wet van 2 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (hierna genoemd oppervlaktewaterenwet), zoals aangevuld door het decreet van 23 december 1980 houdende aanvulling van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest en door artikel 41 § 4 van het milieuvergunningsdecreet, buiten het geval van lozing van afvalwater waarvoor een vergunning is verleend, in de bedoelde artikelen 1 bedoelde wateren *voorwerpen of vloeistoffen te hebben gedeponeerd of geworpen, vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden erin te hebben geloosd of gassen te hebben ingebracht* ofwel door een bevel of door nalatigheid een dergelijke daad te hebben uitgeloofd, eventueel omdat hij vaste of vloeibare stoffen gedeponeerd of doen deponeren heeft op een plaats vanwaar ze langs natuurlijke weg in de bedoelde artikelen 1 bedoelde wateren kunnen terechtkomen

1. *de eerste en de tweede:* op 6 mei 1993
(not. 62.97.2570/93/14 -onderkaf I/II) (not. 62.97.4910/93/14 -onderkaf I/III)

2. *de eerste en de tweede:* op 19 augustus 1994 en op 23 augustus 1994
ten nadele van onder meer
(not. 62.97.5297/94/14 -onderkaf I/VIII)
(not. 62.75.1805/94/7 -onderkaf I/IX)
(not. 62.97.7037/94/14 -onderkaf I/X)

3. *de eerste en de tweede:* op 7 september 1995 ten nadele van onder meer
(not. 62.75.2122/95/14 -onderkaf I/XI)

4. *de eerste en de tweede:* op 10 november 1995
(not. 62.97.5698/95/14 -onderkaf I/XII)

5. *de eerste en de tweede:* op 1 februari 1996 en op 2 februari 1996 „
(not. 64.97.91/96/14 -onderkaf I/XIV)

6. *de eerste en de tweede:* op 24 april 1996
ten nadele van onder meer DOGIMONT Roland,
(not. 62.75.911/96/14 -onderkaf I/XV)

Fl. bij inbreuk op de artikelen 1, 3, 7 § , , 30, 34 § 1 en 56 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (hierna genoemd afvalstoffendecreet) en op de artikelen 1, 2 en 14 van het besluit van 21 april 1982 van de Vlaamse Regering houdende nadere regelen omtrent de melding en de afgifte van afvalstoffen, *verzuimd te hebben jaarlijks melding te doen aan de afvalstoffenmaatschappij van het voortbrengen van de hierna vermelde afvalstoffen*, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd,

thans strafbaar gesteld zijnde met de artikelen 1, 2, 14 § 8, 17 § 2 en § 3 en 56 van het voormelde afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 zoals gewijzigd bij decreet van 20 april 1994

de eerste en de tweede: op 30 oktober 1991
verpakkingsmateriaal niet door gemeente opgehaald, afvalolie (351), slachtafval van varkens (801), haren (807), bloed (812), onbewerkte huiden (808) en vellen (901)

(not. 62.98.5316/91/14 -onderkaf I/I)

F2. bij inbreuk op de artikelen 2,3,13,14, 16, 17, 26,27,28,32, 56 1°, 58 en 59 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 1994, de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet, te hebben overtreden, meer bepaald een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.1.5.5. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (afgekort VLAREA) welke bepaalt dat de producent van

bedrijfsafvalstoffen een afvalstoffenregister bijhoudt dat een aantal gegevens zoals vermeld in artikel 5.1.5.5 VLAREA bevat met betrekking tot de geproduceerde afvalstoffen, terwijl volstrekt geen afvalstoffenregister wordt bijgehouden

de eerste en de tweede: op 7 juli 1998
(not. 62.97.1012/94/14 -onderkapt I/XVI)

G. bij inbreuk op de artikelen 2,3 § 1,2° en 3° en § 2, 9, en 29 § 1.1. en § 3 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het beheer van het grondwater (hierna afgekort als grondwaterbeheerdecreet) en op de artikelen 1, 2.1°, 3 en 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van het grondwater en de afbakening van water ingebieden en beschermingszones, *zonder voorafgaande vergunning te hebben of grondwaterwinnig aangelegd, gewijzigd, verbouwd en geëxploiteerd hebben of* hiervan geen melding te hebben gemaakt bij de directeur van de provinciale dienst van de administratie voor Milieu-, Natuur-, land- en Waterbeheer, feiten vanaf 1 mei 1999 strafbaar gesteld door de voormelde artikelen van het voormelde decreet van 24 januari 1984 en de artikelen 5, 70 § 3, 71 en 73 en de rubriek 53.8.2° (boren van grondwaterwinningsputten en grondwaterwinning', andere dan deze bedoeld in rubriek 53.1. tot en met 53.7. met een opgepompt debiet van 500 m3/jaar tot 30.000 m3/jaar) van de bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) zoals dit laatst werd gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 1 januari 1999

de eerste en de tweede: op 30 oktober 1991 tot en met 10 april 2000 en in elk geval nog op 7 juli 1998, *en de derde :* vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000

door de exploitatie van 5 grondwaterputten met een diepte van ongeveer 25 meter elk voorzien van een pomp met een maximaal debiet van 10 m3/uur en een grondwaterput die veel dieper is geboord (323 meter) voorzien met een pomp met een maximaal debiet van 10 m3/uur

(not. 62.98.5316/91/14 -onderkapt I/I)

(not. 62.97.1012/94/14 -onderkapt I/XVI)

H. bij inbreuk op de artikelen 44 § 1, 1°, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66 en 67 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 2 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel II en van het eerste hoofdstuk van titel IV van de voormelde wet en het voormeld decreet,

De feiten omschreven onder de tenlastelegging H1 feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de artikelen 2, 99 §1-1°, 146 al 1 1° en al 2, 147 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van

de ruimtelijke ordening door de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben uitgevoerd.

De feiten omschreven onder de tenlastelegging H2 vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al 1, 1° e, al 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben in stand gehouden, meer bepaald door

1. *de eerste en de tweede:* meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 april 1989 tot en met 31 december 1989, de voorschriften van de vergunning verleend door het college en burgemeester en schepenen van dd. 24 oktober 1988 en het daarin opgenomen advies van de gemachtigde ambtenaar dd. 19 oktober 1988 niet te hebben gerespecteerd, meer bepaald het inplantingsplan dd. 21 september 1988 bij het verbouwen en uitbreiden van het bestaande slachthuis niet te hebben geëerbiedigd, door onder meer en minstens :

-de afstand tot de perceelsgrenzen niet te hebben nageleefd (geen vrije ruimte van vier meter ter hoogte van de eigendom van);

-uitgebreid te hebben met een groter volume dan het toegestane volume van minder dan 100 procent, door gebouwen die op het inplantingsplan dd. 21 september 1988 voorzien waren als te slopen, niet te hebben gesloopt, en door gebouwen te hebben opgericht die niet waren voorzien of door groter te hebben gebouwd dan voorzien (geheel of gedeeltelijk een stal, een slachtlijn, frigo's, snijzalen, accommodatie voor het personeel en opslagcapaciteit voor de diepvries)

-het plaatsen van twee betonnen vergaarbakken in de grond ;

2. *de eerste en de tweede:* vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode van 1 april 1989 tot en met 31 december 1989, tot en met 10 april 2000 *en de derde:* vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000

de sub H 1 omschreven wederrechtelijke constructies in stand te hebben gehouden

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging: gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming) , aard en oppervlakte: vleeswarenfabriek 2 ha 1 5 a 06 ca. wijk en nummer van het kadastraal

en de eigenares ervan geïdentificeerd zijnde als:

, met maatschappelijke zetel te , ingeschreven in het handelsregister te onder nr.

(not. 65.79.82/90/1 5 -onderkapt II/I)
(not. 65.98.2521/90/3 -onderkapt II/II)
(not. 50.79. 123/90/ 10 -onderkapt II/VI)
(not. 50.79.92/90/1 2 -onderkapt II/VII)
(onderkapt II/VIII) (onderkapt III)
(onderkapt IV)

I. bij inbreuk op de artikelen 44 § 1, 1°, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66 en 6 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 2 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en het voormeld decreet, feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de artikelen 1, 2, 99 §1-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen , gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

De feiten omschreven onder de tenlastelegging I.1 en I.3 vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld door de artikelen 2, 99 §1-1°, 146 al 1 1° en al 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben uitgevoerd .

De feiten omschreven onder de tenlastelegging I.2 vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al 1, 1° en al 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen , werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben in stand gehouden.

1. meer bepaald door het bouwen van een fietsstalling
de eerste en de tweede: van 14 januari 1991 tot en met 16 januari 1991

2. het instandhouden van de sub 1. vermelde wederrechtelijke constructie
de eerste en de tweede: vanaf 16 januari 1991 tot en met 10 april 2000 en
de derde: vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000.

3. het plaatsen van een betonnen afsluiting over een afstand van ongeveer 250 meter met een hoogte van 1.92 meter
de eerste en de tweede: op 20 november 1990

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging: gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming) , , aard en oppervlakte: vleeswarenfabriek 2 ha 1 5 a 06 ca wijk en nummer van het kadaster:

i) en de eigenares ervan geïdentificeerd zijnde als: , met maatschappelijke zetel te , ingeschreven in het handelsregister te , onder nr ,

(not. 66.79.8/91/3 -onderkapt II/III)

(not. 66.79.216190118 -onderkapt ~I/V)

met de omstandigheid dat de eerste en de tweede met betrekking tot de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen H1, H2, I1, I2 en I3 personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of in huur geven, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of als tussenpersoon bij dergelijke verrichtingen optreden

verzwarende omstandigheden die vanaf 1 mei 2000 is voorzien in artikel 146 al.2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en is omschreven als de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep.

met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C.1 , C.2, D, E.1, E.2, E.3, E.4, E.5, E.6, F.1, F.2, G, H.1, H.2, I.1, I.2 en I.3 slechts een aanvang neemt op de datum waarop het laatst een feit is gepleegd, namelijk op 10 april 2000

de derde gedagvaard om zich met de eerste en de tweede burgerlijk verantwoordelijk te horen verklaren :

1. tot de boete, hoofdens de tenlastelegging A, ingevolge artikel 5 van de wet van 5 mei 1888 betreffende het toezicht op de gevaarlijke ongezonde en hinderlijke inrichtingen en op de stoomtuigen en stoomketels

2. tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen B, C.1, C.2 en D ingevolge artikel 40 van het milieuvergunningsdecreet van 26 juni 1985

3. tot de schadevergoedingen, geldboeten en kosten, hoofdens de tenlasteleggingen E.1, E.2, E.3, E.4, E.5 en E.6, ingevolge artikel 41 § 5 van de oppervlaktewaterenwet van 26 maart 1971

4. tot de kosten hoofdens de tenlasteleggingen F.1 en F.2 ingevolge artikel 60 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

5. Tot de kosten hoofdens de tenlastelegging G ingevolge artikel 29 § 5 van het grondwaterdecreet van 24 januari 1984

die zullen worden uitgesproken lastens de eerste en de tweede, ha bestuuerder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misd heeft begaan in de uitoefening van de bediening waarmee hij of zij belast was.

De eerste, de tweede en de derde tevens gedagvaard, wat betreft de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen B, C.1, C.2 en D, om toepassing van artikel 39 § 2 van het milieuvergunningsdecreet, bij wij van veiligheidsmaatregel door de rechter het verbod te horen uitspreken om de inrichting die aan de oorsprong ligt van deze inbreuk, namelijk door geëxploiteerde inrichtingen opgesom onder de tenlastelegging B, te exploiteren gedurende een termijn die door de rechter zal worden bepaald, minstens tot de dag dat de inrichting behoorlijk vergund zal zijn.

de eerste, de tweede en derde tevens gedagvaard, wat betreft de feiten omschreven onder de tenlastelegging G, om bij toepassing van artikel 29, § 5 van het grondwaterbeheerdecreet van 24 januari 1984 c inbeslagneming van machines en het afbreken van de gebouwen inrichtingen en kunstwerken die werden tot stand gebracht in overtreding van de ter uitvoering van dit decreet gegeven voorschriften te horen bevelen, alsook te horen bevelen dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen worden hersteld (zie proces-verbaal nr. dd. 14 juli 1998 van de inzake de beschrijving en inbeslagname van deze machines gebouwen, inrichtingen en kunstwerken - stuk 10- 12 onderkapt I/XVI)

de eerste gedagvaard om bij toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis van het strafwetboek te worden veroordeeld tot de bijzonder verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdri verkregen, van de goederen en de voorwerpen die er in de plaats van zijn gesteld en van de inkomsten uit belegde voordelen,

en die zich gedeeltelijk bevinden in het patrimonium bevinden van *de eerste*, (pv nr. dd. 17 juli 1998 van de -onderkapt IV, stuk 47) (onderkapt VIII, st. 19)

namelijk voor de jaren

1991 : 1.1 96.432 frank, hetzij € 29.658,77

1992 : 880.000 frank , hetzij € 21.814,63

1993 : 940.000 frank , hetzij € 23.301,99

1994 : 1.1 35.000 frank , hetzij € 28.135,91

1995 : 1.375.000 frank , hetzij € 34.085,35

1996 : 1.375.000 frank , hetzij € 34.085,35

1997 : 1.375.283 frank , hetzij € 34.092,37

1998 : 1.300.000 frank totaal : 9.576.715 frank. hetzij 32.226,15 totaal

237.400,56 en die zich gedeeltelijk bevinden in het patrimonium van *de derde*.

(pv nr. dd. 17 juli 1998 van de -onderkapt IV, stuk 59, 60)

zijnde de helft van de bruto-omzet zoals die blijkt uit de BTW-aangiften, en dit voor de jaren

1991 : 2.085.375.185 frank /2 = 1.042.687 .592 frank , hetzij € 51.695.100,5/2= € 25.847.550,24

1992 : 1.863.429.554 frank/2 = 931.714.777 frank, hetzij € 46.193.212 03/2= € 23.096.606,01

1993 : 1.630.964.738 frank/2 = 815.482.369 frank, hetzij € 40.430.559,76/2= € 20.215.279,88

1994: 1.788.416.140 frank/2 = 894.208.070 frank, hetzij € 44.333.678,07/2= € 22.166.839,03

1995 : 1.977 .984.200 frank/2 = 988.992.100 frank , hetzij € 49.032.947,52/2= € 24.516.473,76

1996: 1.914.100.825 frank/2 = 957.050.413 frank , hetzij € 47.449.320,02/2= € 23.724.660,02

1997 : 1.604.955.640 frank/2 = 802.477.820 frank, hetzij € 39.785.811,07/2= € 19.892.905,53

1998 : 1. 765.076.611 frank/2 = 882.538.305 frank , hetzij € 43.755.106,25/2= € 21.877.553,11

1999 : 627.299.554 x 6/12/2 = 156.824.888 frank , hetzij € 15.550.349,75/2= € 3.887.587,42

subtotaal : 7.471.976.334 frank te verminderen met uitgekeerde vergoedingen - 9.576.71 5 frank , hetzij € 185.225.455 te verminderen met uitgekeerde vergoedingen - € 237.400,56

totaal: 7.462.399.679 frank , hetzij € 184.988.055,9

de tweede gedagvaard om bij toepassing van de artikelen 42,3^e en 43bis van het strafwetboek te worden veroordeeld tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf verkregen, op de goederen en de voorwerpen die er in de plaats van zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen,

en die zich gedeeltelijk bevinden in het patrimonium van de eerste (pv nr. , dd. 9 juni 1998 van : - onderkapt IV, stuk 37) namelijk voor de jaren

1991 : 1.191.908 frank, hetzij € 29.546,62

1992 : 955.000 frank, hetzij € 23.673,83

1993 : 940.000 frank, hetzij € 23.301,99

1994 : 1.135.000 frank, hetzij € 28.135,91

1995 : 1.375.000 frank, hetzij € 34.085,35

1996 : 1.375.000 frank, hetzij € 34.085,35

1997 : 1.370.613 frank, hetzij € 33.976,60

1998 : 1.300.000 frank, hetzij € 32.226,15

totaal : 9.642.521 frank, hetzij € 239.031,85

en die zich gedeeltelijk bevinden in het patrimonium van *de derde*
(pv nr. dd. 17 juli 1998 van - onderkapt IV, stuk 5
60)

(onderkapt VIII, st. 3)

zijnde de helft van de bruto-omzet zoals die blijkt uit de BTW-aangiften,
dit voor de jaren

1991 : 2.085.375.185 frank/2 = 1.042.687.592 frank

hetzij € 51.695.100,5 /2= € 25.847.550,24

1992 : 1.863.429.554 frank/2 = 931.714.777 frank

hetzij € 46.193.212,03 /2= € 23.096.606,01

1993 : 1.630.964.738 frank/2 = 815.482.369 frank

hetzij € 40.430.559,76 /2= € 20.215.279,88

1994 : 1.788.416.140 frank/2 = 894.208.070 frank

hetzij € 44.333.678,07 /2= € 22.166.839,03

1995 : 1.977.984.200 frank/2 = 988.992.100 frank

hetzij € 49.032.947,52 /2= € 24.516.473,76

1996 : 1.914.100.825 frank/2 = 957.050.413 frank

hetzij € 47.449.320,02 /2= € 23.724.660,02

1997 : 1.604.955.640 frank/2 = 802.477.820 frank

hetzij € 39.785.811,07 /2= € 19.892.905,53

1998 : 1.765.076.611 frank/2 = 882.538.305 frank

hetzij € 43.755.106,25 /2= € 21.877.553,11

1999 : 627.299.554 x 6/12/2 = 156.824.888 frank

hetzij € 15.550.349,75 x 6/12/2= € 3.887.587,42

subtotaal : 7.471.976.334 frank, hetzij € 185.225.455

te verminderen met uitgekeerde vergoedingen

- 9.642.521 frank, hetzij € 239.031,85

totaal : 7.462.333.813 frank, hetzij € 184.986.423,1

de derde gedagvaard om bij toepassing van de artikelen 42,3^e en 43bis van
het strafwetboek te worden veroordeeld tot de bijzonder
verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf
verkregen, op de goederen en de voorwerpen die er in de plaats van zijn
gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen,

voor de feiten vanaf 2 juli 1999 tot en met 31 december 1999

omzet 1999 = 627.299.544 x 6/12 = 313.649.777 frank, hetzij 15.550.349,75
x 6/12 = € 7.775.174,87

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 27 mei 2003, 19de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Past de tenlasteleggingen aan in de volgende zin:

-aan de tenlastelegging H1 wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

"de feiten omschreven onder de tenlastelegging H.1 vanaf 1 mei 2000 strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1, 1° en al. 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben uitgevoerd.";

-aan de tenlastelegging H2 wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

"de feiten omschreven onder de tenlastelegging H.2 vanaf 1 mei 2000 strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1, 1° en al. 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben uitgevoerd.";

-aan de tenlasteleggingen I.1 en I.3 wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

"de feiten omschreven onder de tenlastelegging I.1 en I.3 vanaf 1 mei 2000 strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1, 1° en al. 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben uitgevoerd.";

-aan de tenlastelegging I.2 wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

"de feiten omschreven onder de tenlastelegging I.2 vanaf 1 mei 2000 strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1, 1° en al. 2, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de verleende vergunning te hebben uitgevoerd.";

-aan de omschrijving van de verzwarende omstandigheid voor de tenlasteleggingen H.1, H.2, I.1, I.2 en I.3 wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

"verzwarende omstandigheid die vanaf 1 mei 2000 is voorzien in artikel 146 al. 2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en is omschreven als de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten

verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij verrichtingen tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep."

en stelt vast dat deze feiten dezelfde betreffen als voor de aanpassingen

Verklaart de eerste beklaagde schuldig aan de h
onder A;B;C.1-2;D,E1-2-3-4-5-6;F.1,F.2;G;H.1-2;I.1-2-3 tenlastegeleg
feiten;

Verklaart de tweede beklaagde schuldig aan de h
onder A;B;C.1-2;D;E.1-2-3-4-5-6;F.1,F.2;G;H1-2;I.1-2-3 tenlastegeleg
feiten;

Verklaart de derde beklaagde de in vereffeni
schuldig aan de haar onder C1-2; G; H.2 tenlastegelegde feiten.

Veroordeelt de eerste beklaagde voor a
tenlastegelegde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van 1 jaar
tot een geldboete van € (5.000 frank, gedeeld door 40,3399, met 190
opdecimen verhoogd =) 24.789,35;

Veroordeelt de eerste beklaagde tevens tot de bijzonde
verbeurdverklaring van een bedrag van 9.576.751 BEF, zijnde
€ 237.401,45 .

Veroordeelt de tweede beklaagde voor al
tenlastegelegde feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van 1
maanden en tot een geldboete van € (4.000 frank, gedeeld door 40,3399
met 1990 opdecimen verhoogd=) 19.831,48;

Veroordeelt de tweede beklaagde tevens tot de bijzonde
verbeurdverklaring van een bedrag van 9.642.521 BEF, zijnde
€ 239.031,85.

Veroordeelt de derde beklaagde de voor al
tenlastegelegde feiten samen tot een geldboete van € (25.000 frank
gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd =) 123.946,76;

Veroordeelt de derde beklaagde tevens tot de bijzonde
verbeurdverklaring van een bedrag van 15.000.000 BEF, zijnde
€ 371.840,28.

Spreekt lastens de eerste, de tweede en de derde beklaagde bij toepassing
van artikel 39 § 2 van het milieuvergunningsdecreet bij wijze van
veiligheidsmaatregel een verbod uit om persoonlijk of door een
tussenpersoon de door de

geëxploiteerde inrichtingen verder te exploiteren en o
gedurende een termijn van vijf jaar met dien verstande dat h
exploitatieverbod een einde neemt van zodra de herstelmaatregel zal zij
uitgevoerd én – cumulatief – derde beklaagde over de nodige vergunninge
zal beschikken;

Beveelt bij toepassing van artikel 29 § 5 van het grondwaterbeheerdecree van 24 januari 1984 de afbraak van de gebouwen, inrichtingen en kunstwerken die werden tot stand gebracht in overtreding van de te uitvoering van dit decreet gegeven voorschriften, namelijk deze beschreven in het proces verbaal nr. 4791 d.d. 14 juli 1998 en beveelt dat deze in hun vroegere staat zullen worden hersteld;

Verleent de vrijwillig tussenkomende partij, zijnde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor het grondgebied van de provincie , akte van zijn vrijwillige tussenkomst;

Verklaart de vordering van de vrijwillig tussenkomende partij ontvankelijk en gegrond en verklaart derhalve de herstelvordering van de gemachtigde ambtenaar d.d. 30 juli 1998 gegrond en beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden en beveelt daartoe de afbraak van alle in overtreding opgerichte constructies;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien, overeenkomstig art. 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur door beklaagden in solidum een dwangsom zal worden verbeurd van 25.000 BEF, zijnde € 619,73 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maand voor de boete van 5.000,-frank (1st beklaagde); 3 maand voor de boete van 4.000,-frank (2st beklaagde);

Vermits de tegen de eerste beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de veroordeelde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken; Gelast bijgevolg gedurende een termijn van DRIE JAAR GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging voor het geheel van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf en voor de helft van de geldboete van 5.000,-frank;

de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel 45 dagen bedragende;

Vermits de tegen de tweede beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet bovengaat en de veroordeelde nog geen veroordeling tot een criminele tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken; Gelast bijgevolg gedurende een termijn van DRIE JAAR GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging voor het geheel van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf en voor de helft van de geldboete van 4.000,- frank de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel 45 dagen bedragende;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van € 846,20;

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding op van € 25;

Verklaart de derde beklaagde burgerlijk verantwoordelijk voor:

1. de kosten hoofdens de tenlasteleggingen B, C.1, C.2 en D ingevolge artikel 40 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985;
2. de schadevergoedingen en kosten, hoofdens de tenlasteleggingen E.1, E.2, E.3, E.4, E.5 en E.6, ingevolge artikel 41 § 5 van de oppervlaktewaterenwet van 26 maart 1971;
3. de kosten hoofdens de tenlasteleggingen F.1 en F.2 ingevolge artikel 60 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981;
4. de kosten hoofdens de tenlastelegging G ingevolge artikel 29 § 5 van het grondwaterdecreet van 24 januari 1984;

uitgesproken lastens de eerste en tweede beklaagden als bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber van derde beklaagde, het misdrijf begaan hebbend in de uitoefening van de bediening waarmee zij belast waren.

Op burgerrechtelijk gebied:

Verklaart de burgerlijke vordering van onvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van € 500,00 ten titel van onbenoemde provisie, meer de kosten; Verklaart het meergevorderde vooralsnog als ongegrond;

Veroordeelt de beklaagde solidair tot betaling aan de burgerlijke partij tot betaling van een bedrag van € 1,00 ten titel van onbenoemde provisie, meer de kosten; Verklaart het meergevorderde vooralsnog als ongegrond;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij tot betaling van een bedrag van € 1,00 ten titel van onbepaalde provisie, meer de kosten;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij tot betaling van een bedrag van € 1,00 ten titel van onbepaalde provisie, meer de kosten;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij tot betaling van een bedrag van € 1,00 ten titel van onbepaalde provisie, meer de kosten;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot betaling aan de burgerlijke partij tot betaling van een bedrag van € 1,00 ten titel van onbepaalde provisie, meer de kosten;

Houdt de beslissing over de intresten aan, daar waar provisionele bedragen werden toegekend.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van € 10, met 40 opdecimen verhoogd, € 50 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten, nl. door de drie beklaagden ieder eenmaal deze som;

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 6 juni 2003 door beklaagden.
- 10 juni 2003 door het Openbaar Ministerie tegen alle beklaagden.
- 11 juni 2003 door de burgerlijke partijen I en
- 13 juni 2003 door de burgerlijke partij

*

*

*

Bij tussenarrest van deze kamer van het Hof van 19 november 2004, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Ontvangt de beroepen en vooraleer er ten gronde uitspraak over te doen,

Het Hof overweegt de kwalificatie van de te last gelegde feiten te verbeteren als volgt:

te

Als dader, in de zin van artikel 66 van het strafwetboek, om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd, of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt; om door enige daad tot de uitvoering zodanig hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn/haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd, om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

A. bij inbreuk op de artikelen 1 en 19 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB), goedgekeurd bij besluiten van de Regent van

toepassing van artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet vastgesteld milieuvergunningsvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, na te leven, meer bepaald :

bij inbreuk op artikel 4.1.3.4. § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna afgekort als VLAREM II), als exploitant niet onmiddellijk melding te hebben gedaan van een voorval, namelijk van ernstige schade of hinder, of een dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, en van de overwogen maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling Milieu-inspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,

de eerste en de tweede: op 1 februari 1996 en op 2 februari 1996,

E. bij inbreuk op art.2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, strafbaar gesteld door art. 41 § 1.1°, § 3 en § 4 van de wet, buiten het geval van lozing van afvalwater waarvoor een vergunning is verleend, in de bij artikel 1 bedoelde wateren voorwerpen of vloeistoffen te hebben gedeponeerd of geworpen, vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden erin te hebben geloosd of gassen te hebben ingebracht, ofwel door een bevel of door nalatigheid een dergelijke daad te hebben uitgelokt, eventueel omdat hij vaste of vloeibare stoffen gedeponeerd of doen deponeren heeft op een plaats vanwaar ze langs natuurlijke weg in de bij artikelen 1 bedoelde wateren kunnen terechtkomen

1. de eerste en de tweede: op 6 mei 1993

2. de eerste en de tweede: op 19 augustus 1994 en op 23 augustus 1994

3. de eerste en de tweede: op 7 september 1995

4. de eerste en de tweede: op 10 november 1995

5. de eerste en de tweede: op 1 februari 1996 en op 2 februari 1996

6. de eerste en de tweede: op 24 april 1996

F.1. bij inbreuk op art. 7 § 1 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, strafbaar gesteld door art. 56.1 van het decreet (hierna genoemd afvalstoffendecreet) en op de artikelen 1, 2 en 14 van het besluit van 21 april 1982 van de Vlaamse Regering houdende nadere regelen omtrent de melding en de afgifte van afvalstoffen, verzuimd te hebben jaarlijks melding te doen aan de afvalstoffenmaatschappij van het voortbrengen van de hierna vermelde afvalstoffen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd,

de eerste en de tweede: op 30 oktober 1991

verpakkingsmateriaal niet door gemeente opgehaald, afvalolie (351), slachtafval van varkens (801), haren (807), bloed (812), onbeweerde huiden (808) en vellen (901),

F.2. bij inbreuk op art. 17 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en het beheer van afvalstoffen, strafbaar gesteld door art. 56 van het decreet, de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet te hebben overtreden, meer bepaald een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.1.5.5. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (afgekort VLAREA) welke bepaalt dat de producent van bedrijfsafvalstoffen een afvalstoffenregister bijhoudt dat een aantal gegevens zoals vermeld in artikel 5.1.5.5 VLAREA bevat met betrekking tot de geproduceerde afvalstoffen, terwijl volstrekt geen afvalstoffenregister wordt bijgehouden,

de eerste en de tweede: op 7 juli 1998

G. bij inbreuk op art. 2.1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, strafbaar gesteld door art. 29 § 1.1 en § 3 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, zonder voorafgaande vergunning een grondwaterwinning geëxploiteerd te hebben, ter zake door de exploitatie van 5 grondwaterputten met een diepte van ongeveer 25 meter en voorzien van een pomp met een maximaal debiet van 2 m³/uur en een grondwaterput die veel dieper is geboord (323 meter) voorzien van een pomp met een maximaal debiet van 10 m³ per uur,

de eerste en de tweede: van 30 oktober 1991 tot 10 april 2000,
de derde: van 2 juli 1999 tot 10 april 2000,

H. Bij inbreuk op art. 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2°, 3° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 24 maart 1997 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 66, 1°, 2°, 3° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, meer bepaald door:

1. de eerste en de tweede: van 1 april 1989 tot en met 31 december 1989
deels zonder vergunning deels in strijd met de vergunning afgeleverd door

het college van burgemeester en schepenen van
op 24 oktober 1988,

a. het inplantingsplan van 21 september 1988 voor het verbouwen en
uitbreiden van het bestaande slachthuis niet te hebben geëerbiedigd door:

-de afstand tot de perceelsgrenzen niet te hebben nageleefd (geen vrije
ruimte van vier meter ter hoogte van de eigendom van

-uitgebreid te hebben met een groter volume dan het toegestane volume
van minder dan 100 procent, door gebouwen die op het inplantingsplan dd
21 september 1988 voorzien waren als te slopen, niet te hebben gesloopt
en door gebouwen te hebben opgericht die niet waren voorzien of door
groter te hebben gebouwd dan voorzien (geheel of gedeeltelijk een stal,
een slachtlijn, frigo's, snijzalen, accommodatie voor het personeel en
opslagcapaciteit voor de diepvries)

b. het plaatsen van twee betonnen vergaarbakken in de grond,

2. de eerste en de tweede: vanaf 1 januari 1990 tot en met 10 april 2000,
de derde: vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000;

de onder H.1 a en b vermelde toestand in stand te hebben gehouden,

I. Bij inbreuk op art. 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.64, 1°, 2°, 3° en
5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 25
maart 1997 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 66,
1°, 2°, 3° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke
ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het
uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van
grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de
voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de
titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel
III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet,
respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen
te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer
vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning
verbouwd, instandhoudings - of onderhoudswerken uitgezonderd, meer
bepaald door:

1. het bouwen van een fietsstalling.

de eerste en de tweede: van 14 januari 1991 tot en met 16 januari 1991.

2. het in stand houden van de onder I.1 vermelde wederrechtelijke
opgerichte constructie,

de eerste en de tweede: vanaf 17 januari 1991 tot 10 april 2000,
de derde: vanaf 2 juli 1999 tot 10 april 2000.

3. het plaatsen van een betonnen afsluiting over een afstand van ongeveer 250 m met een hoogte van 1,92 m,

de eerste en de tweede: op 20 november 1990,

met de omstandigheid dat de eerste en de tweede met betrekking tot de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen H1, H2, I1, I2 en personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of in huur geven, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of als tussenpersoon bij dergelijke verrichtingen optreden".

zendt de zaak voor verdere behandeling naar de terechtzitting van donderdag 23 juni 2005 te 14 uur,

reserveert de beslissing nopens de kosten.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de eerste en tweede beklaagde in hun middelen van verdediging bijgestaan door meester [naam], advocaat aan de balie te [plaats]

de derde beklaagde in haar middelen van verdediging bij monde van meester [naam]; advocaat aan de balie te [plaats]

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal, [naam]

de burgerlijke partijen [naam]

, en [naam]

[naam] in hun eisen bij monde van meester [naam] advocaat aan de balie te [plaats]

de burgerlijke partijen [naam] en [naam] in hun eisen bij monde van meester [naam], advocaat aan de balie te [plaats];

de burgerlijke partijen [naam] in hun eisen bij monde van meester [naam] loco meester [naam], advocaat aan de balie te [plaats];

de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in haar eisen bij monde van meester [naam] loco meester [naam], beiden advocaat aan de balie te [plaats];

De burgerlijke partijen [naam] en [naam] versijnen niet, noch iemand voor hen in de persoon van een advocaat.

*

*

*

1. Het Hof dient te beslissen over de gegrondheid van de bij tussenarrè van 19 november 2004 ontvankelijk verklaarde hoofdberoepen.
De incidentele beroepen van de burgerlijke partijen

werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De kwalificatie van de te last gelegde feiten dient te worden verbeterd als volgt:

"te

1)

Als dader, in de zin van artikel 66 van het strafwetboek, om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd, of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt; om door enige daad tot de uitvoering zodanig hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn/haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd, om door gifter beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadig kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

A. bij inbreuk op de artikelen 1 en 19 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB), goedgekeurd bij besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947, strafbaar gesteld krachtens art. 849 ARAB door de artikelen 2, 5 en 6 van de wet van 5 mei 1881 betreffende het toezicht over de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen, zonder vergunning van de overheid die krachtens art. 2 ARAB bevoegd is daarover te beslissen, de exploitatie te zijn begonnen en te hebben verder gezet van een inrichting, waarvan het bestaan, het in bedrijf nemen of in werking stellen gevaarlijk, ongezond of hinderlijk kan zijn, en die het voorwerp uitmaakt van hoofdstuk II B van het ARAB en behoort tot de eerste klasse, namelijk een slachthuis voor slachtdieren,

de eerste en de tweede: van 8 februari 1990 tot en met 31 augustus 1991,

B. bij inbreuk op art. 4 § 1 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de Milieuvergunning, strafbaar gesteld door art. 39 § 1, 1° en § 2 van het decreet, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, te zake een inrichting van de eerste klasse, namelijk een slachthuis voor slachtdieren andere dan pluimvee en konijnen,

*de eerste en de tweede: van 1 september 1991 tot 10 april 2000,
de derde: vanaf 2 juli 1999 tot 10 april 2000*

C. bij inbreuk op art. 39 § 1, 4°, strafbaar gesteld door art. 39 § 1, 4° en § 2 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 juni 1985 betreffende de Milieuvergunning, geen gevolg te hebben gegeven aan de opgelegde dwangmaatregelen, meer bepaald geen gevolg te hebben gegeven aan het op 16 november 1993 mondeling ter plaatse gegeven en gemotiveerd bevel door toezichtsambtenaren bedoeld door artikel 65 VLAREM I om uiterlijk tegen 1 december 1993 alle productieactiviteiten (slachten, versnijden, invriezen van vleeswaren enz.)

...) stop te zetten, om uiterlijk tegen 31 december 1993 alle produk (vleeswaren, diepvriesprodukten, enz) en materialen en stoffen die a bederf onderhevig zijn te verwijderen uit de bedrijfsgebouwen en van bedrijfsterreinen en uiterlijk tegen 31 december 1993 alle voorwerp materialen en stoffen die niet op het bedrijf geïnventariseerd zijn verwijderen uit de bedrijfsgebouwen en van de bedrijfsterreinen, mondel en ter plaatse gegeven bevel dat schriftelijk werd bevestigd met e aangetekend schrijven van dezelfde dag.

1. de eerste en de tweede: vanaf 1 december 1993 tot 10 april 2000, de derde: vanaf 2 juli 1999 tot 10 april 2000,

wat betreft het bevel alle productieactiviteiten stop te zetten,

2. de eerste en de tweede: vanaf 31 december 1993 tot 10 april 2000, de derde: vanaf 2 juli 1999 tot 10 april 2000,

wat betreft het bevel om materialen en stoffen te verwijderen,

D. bij inbreuk op art. 22 van het decreet van de Vlaamse Raad van 28 ju 1985 betreffende de Milieuvergunning, strafbaar gesteld door art. 39 § 1, en § 2 van het decreet verzuimd te hebben voor de inrichting gelden algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Regering toepassing van artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet vastgestel milieuvergunningsvoorwaarden alsmede alle andere op de exploitatie va de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementar bepalingen met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van o oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, na te leven, me bepaald :

bij inbreuk op artikel 4.1.3.4. § 1 van het besluit van de Vlaamse Regeri van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna afgekort als VLAREM II), als exploitant ni onmiddellijk melding te hebben gedaan van een voorval, namelijk va ernstige schade of hinder, of een dreigend gevaar hiertoe voor o omgeving, of een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven t bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, o oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, en van o overwogen maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling Milie inspectie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap,

de eerste en de tweede: op 1 februari 1996 en op 2 februari 1996,

E. bij inbreuk op art.2 van de wet van 26 maart 1971 op de beschermi van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. strafbaar gesteld do art. 41 § 1.1°, § 3 en § 4 van de wet, buiten het geval van lozing va afvalwater waarvoor een vergunning is verleend. in de bij artikel 1 bedoel wateren voorwerpen of vloeistoffen te hebben gedeponneerd of geworpe vloeistoffen met schadelijke stoffen of zelfstandigheden erin te hebbe geloosd of gassen te hebben ingebracht, ofwel door een bevel of do nalatigheid een dergelijke daad te hebben uitgelokt, eventueel omdat t vaste of vloeibare stoffen gedeponneerd of doen deponeren heeft op e plaats vanwaar ze langs natuurlijke weg in de bij artikelen 1 bedoel wateren kunnen terechtkomen

1. de eerste en de tweeder: op 6 mei 1993
2. de eerste en de tweede: op 19 augustus 1994 en op 23 augustus 1994
3. de eerste en de tweeder: op 7 september 1995
4. de eerste en de tweeder: op 10 november 1995
5. de eerste en de tweede: op 1 februari 1996 en op 2 februari 1996
6. de eerste en de tweede: op 24 april 1996

F.1. bij inbreuk op art. 7 § 1 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, strafbaar gesteld door art. 56.1 van het decreet (hierna genoemd afvalstoffendecreet) en op de artikelen 1, 2 en 14 van het besluit van 21 april 1982 van de Vlaamse Regering houdende nadere regelen omtrent de melding en de afgifte van afvalstoffen, verzuimd te hebben jaarlijks melding te doen aan de afvalstoffenmaatschappij van het voortbrengen van de hierna vermelde afvalstoffen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd,

de eerste en de tweede: op 30 oktober 1991
verpakkingsmateriaal niet door gemeente opgehaald, afvalolie (351), slachtafval van varkens (801), haren (807), bloed (812), onbewerkte huiden (808) en vellen (901),

F.2. bij inbreuk op art. 17 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, strafbaar gesteld door art. 56.1 van het decreet, de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet, te hebben overtreden, meer bepaald een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.1.5.5. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (afgekort VLAREA) welke bepaalt dat de producent van bedrijfsafvalstoffen een afvalstoffenregister bijhoudt dat een aantal gegevens zoals vermeld in artikel 5.1.5.5 VLAREA bevat met betrekking tot de geproduceerde afvalstoffen, terwijl volstrekt geen afvalstoffenregister wordt bijgehouden,

de eerste en de tweeder: op 7 juli 1998

G. bij inbreuk op art. 2.1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, strafbaar gesteld door art. 29 § 1.1 en § 3 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, zonder voorafgaande vergunning een grondwaterwinning geëxploiteerd te hebben, ter zake door de exploitatie van 5 grondwaterputten met een diepte van ongeveer 25 meter elk voorzien van een pomp met een maximaal debiet van 2 m³/uur en een grondwaterput die veel dieper is geboord (323 meter) voorzien van een pomp met een maximaal debiet van 10 m³ per uur,

de eerste en de tweede: van 30 oktober 1991 tot 10 april 2000.

de derde: van 2 juli 1999 tot 10 april 2000,

H. Bij inbreuk op art. 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2°, en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf maart 1997 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2°, 3° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door te uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings - of onderhoudswerken uitgezonderd, met uitzondering van de werken bedoeld in de artikelen 11 tot 14 van het decreet, bepaald door:

1. de eerste en de tweede: van 1 april 1989 tot en met 31 december 1989, deels zonder vergunning deels in strijd met de vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van [naam] op 24 oktober 1988,

a. het inplantingsplan van 21 september 1988 voor het verbouwen en uitbreiden van het bestaande slachthuis niet te hebben geëerbiedigd door:

-de afstand tot de perceelsgrenzen niet te hebben nageleefd (geen vrije ruimte van vier meter ter hoogte van de eigendom van [naam]);

-uitgebreid te hebben met een groter volume dan het toegestane volume van minder dan 100 procent, door gebouwen die op het inplantingsplan van 21 september 1988 voorzien waren als te slopen, niet te hebben gesloopt en door gebouwen te hebben opgericht die niet waren voorzien of doch groter te hebben gebouwd dan voorzien (geheel of gedeeltelijk een slaatslaag, een slachtlijn, frigo's, snijzalen, accommodatie voor het personeel en opslagcapaciteit voor de diepvries)

b. het plaatsen van twee betonnen vergaarbakken in de grond.

2. de eerste en de tweede: vanaf 1 januari 1990 tot en met 10 april 2000, de derde: vanaf 2 juli 1999 tot en met 10 april 2000:

de onder H.1 a en b vermelde toestand in stand te hebben gehouden.

I. Bij inbreuk op art. 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2°, 3° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 24 maart 1997 bij inbreuk op art. 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art. 64, 1°, 2°, 3° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door he

uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, mee bepaald door:

1. het bouwen van een fietsstalling,

de eerste en de tweede: van 14 januari 1991 tot en met 16 januari 1991,

2. het in stand houden van de onder 1.1 vermelde wederrechtelijke opgerichte constructie,

de eerste en de tweede: vanaf 17 januari 1991 tot 10 april 2000,

de derde: vanaf 2 juli 1999 tot 10 april 2000,

3. het plaatsen van een betonnen afsluiting over een afstand van ongeveer 250 m met een hoogte van 1,92 m,

de eerste en de tweede: op 20 november 1990,

met de omstandigheid dat de eerste en de tweede met betrekking tot de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen H1, H2, I1, I2 en I3 personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of in huur geven, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of als tussenpersoon bij dergelijke verrichtingen optreden".

Aan partijen werd hiervan kennis gegeven in het tussenarrest van 19 november 2004.

Zij hebben zich hierop verdedigd.

Elke aldus verbeterde tenlastelegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

3. De derde beklaagde baatte tot 20 april 2000 te

een slachthuis met vleesuitsnijderij uit, palend
zowel aan de als aan . Op het
bedrijfsterrein werden twee nevenactiviteiten uitgebaat: een laboratorium
door en een koeltransport- en opslagbedrijf door de .

Het bedrijfsterrein bevindt zich aan de rand van het dorp, volgens de bepalingen van het gewestplan deels in woonzone, deels in gebied voor dagrecreatie. Minstens vanaf 8 februari 1990 was er voor de inrichting geen exploitatievergunning d.w.z. milieuvergunning, wezenlijk wegens de ligging van de inrichting buiten de geëigende bestemmingszone ("zonevreemd").

In de loop van 1989 werd een gedeelte van het bestaande slachthuis afgebroken en werd een nieuw slachthuis opgetrokken palend aan de

achterzijde van het oude gebouw, waardoor de capaciteit werd opgedreven van 400 naar 1200 zeugen.

Ten tijde van de feiten was de eerste beklaagde gedelegeerd bestuurder was de tweede beklaagde bestuurder van de vennootschap.

De vennootschap is inmiddels in vereffening gesteld en wordt vertegenwoordigd door haar vereffenaars. De vereffening is nog niet afgesloten, zodat de strafvordering tegen de rechtspersoon niet vervallen.

De verbeterde telastleggingen A tot en met G betreffen milieumisdrijven, telastleggingen H en I stedenbouwmisdrijven, alle te situeren in het kader van de exploitatie van het slachthuis met vleesuitsnijderij.

Het college van burgemeester en schepenen van [naam] heeft op 16 juni 2005 een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de derde beklaagde voor een bestemmingswijziging van het slachthuis naar een gebouw voor dagrecreatie; de vergunning regulariseert tevens bepaalde onvergunde constructies en vergunt ook het slopen van bepaalde andere constructies.

4. Voor zover bewezen zijn de te last gelegde feiten in hoofde van elke beklaagde de uiting van een zelfde strafbare gedraging en maken zij voor ieder van hen slechts één misdrijf uit, waarvan de verjaringstermijn slechts een aanvang neemt op de datum van het laatste feit, dit is 9 april 2000. De termijn werd regelmatig gestuit door de beslissing van het Hof bij tussenarrest van 19 november 2004 de zaak voor verdere behandeling te verzenden naar de terechtzitting van 23 juni 2005. De strafvordering is niet vervallen door verjaring.

5.1. De te last gelegde feiten omschreven onder H en I maken nog steeds één misdrijf uit.

5.2. Het artikel 146, 3° lid van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) - in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005 - en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), hierna genoemd DORO, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het sub H.2 en I.2 te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen deel in woongebied, deels in gebied voor dagrecreatie, geen kwetsbare gebieden in de zin van art.146, 4°lid DORO. De strafvordering met betrekking tot de verbeterde telastleggingen H.2 en I.2 is vervallen.

5.3. Dit laatste brengt niet mee dat de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaats vond, niet langer de grondslag zou kunnen vormen voor de herstellvordering of de vorderingen van de burgerlijke

partijen, noch dat het Hof voor wie de herstellvordering en de civiele vorderingen werden ingesteld op een ogenblik dat de instandhouding strafbaar was daardoor zijn bevoegdheid zou verliezen. Dit heeft dan wel voor gevolg dat de voorwaarde onder dewelke de burgerlijke partijte vertegenwoordigd door mr. [naam] een prejudiciële vraag in betrekking tot art. 146, 3^e lid DORO aan het Arbitragehof gesteld wansamen zien niet is vervuld, zodat alleen reeds om deze redenen de vraag niet hoeft gesteld te worden.

6.1. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzittingen van het Hof zijn de telastleggingen A, B, C.1, C.2, D, E, tot en met F, F.1, F.2, G, H.1.a en b, I.1 en I.3, zoals hiervoor onder 2 nader omschreven, lastens de beklaagden [naam] bewezen met inbegrip van de hiervoor vermelde verzwarende omstandigheid.

Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de telastleggingen B, C.1, C.2 en G, zoals hiervoor onder 2 nader omschreven, lastens de beklaagde [naam] bewezen.

Terecht wordt niet betwist dat de rechtspersoon ter zake handelde door het persoonlijk toedoen van de beide beklaagden.

6.2. Het bestaan van een schulditsluitingsgrond, zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling, of van een rechtvaardigingsgrond, zoals noodtoestand, wordt door geen van de ingeroepen middelen enigszins geloofwaardig maakt. Zo was een stopzetting van de bedrijvigheid mogelijk in april 2000; a fortiori was zij mogelijk vóór het bouwen en exploiteren van het nieuwe slachthuis, wanneer bleek dat niet de vereiste vergunningen konden worden bekomen. De hierna geschetste houding van het plaatselijke gemeentebestuur verantwoordt enige mildheid bij de bestraffing, maar was duidelijk niet van aard de beklaagde onverschoonbaar te doen dwalen.

Het Hof is van oordeel dat elke beklaagde handelde in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan.

6.3. Volledigheidshalve stipt het Hof aan dat met betrekking tot de derde beklaagde het bestreden vonnis een materiële vergissing bevat in het beschikkend gedeelte, waar is vermeld "verklaart de derde beklaagde [naam] schuldig aan de haar onder C1-2; G; H2 tenlastegelegde feiten", terwijl dit dient te zijn "onder B, C1-2, G, H2 en I2". In het motiverend gedeelte overweegt de rechtbank immers: "De feiten die aan de derde beklaagde [naam] worden ten laste gelegd, zijnde de feiten vervat in de tenlasteleggingen B, C1, C2, G, H2 en I2, worden door de rechtbank bewezen geacht ..." en in het beschikkend gedeelte wordt de derde beklaagde veroordeeld "voor alle tenlastegelegde feiten samen". Het is dus zo dat alle thans lastens derde beklaagde bewezen verklaarde feiten, ook reeds door de eerste rechter lastens haar bewezen werden verklaard en het Hof lastens de rechtspersoon geen bijkomende telastlegging bewezen acht.

7.1. De feiten die aan de bewezen verklaarde telastleggingen ten grondslag liggen zijn in hoofdte van elke beklaagde de uiting van éézelfde strafbaar

opzet en maken derhalve voor ieder van hen slechts één misdrijf, waarop de zwaarste straf dient te worden toegepast; dit is voor de eerste en de tweede beklaagde deze bepaald in het Afvalstoffendecreet (telastleggingen F.1 en F.2) en voor de derde beklaagde deze bepaald in het Grondwaterdecreet (telastlegging G).

7.2. Een veroordeling ter zake is niet van aard voor de eerste en de tweede beklaagde enige sociale reclassering te verhinderen, noch een sociale declassering mee te brengen, noch de "doorgroeimogelijkheden" van de derde beklaagde nodeloos te beperken. Het Hof gaat daarom niet in op de vraag van de beklaagden tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

7.3. De eerste en de tweede beklaagde hebben er wetens en willens voor gekozen de wettelijke voorschriften nader vermeld in de bewezen verklaarde telastleggingen met de voeten te treden en hebben jarenlang een groot slachthuis geëxploiteerd zonder de vereiste vergunning. Zij bouwden het zonder zich gelegen te laten aan de voorschriften van de bouwvergunning. Dit deden zij louter in het belang van de rechtspersoon en, gelet op hun belangen in de rechtspersoon, meteen ook met het oog op eigen voordeel. Het belang van de buurtbewoners bij het behoud van een gezond leefmilieu en een goede ordening van de ruimte hebben zij niet onderschat en naast zich neergelegd. Het misdrijf heeft hun weliswaar niet precies te becijferen maar ongetwijfeld belangrijke financiële voordelen opgeleverd.

In het voordeel van deze beklaagden houdt het Hof rekening met het feit dat zij zich voor een deel van de inbreuken gesteund wisten door de plaatselijke overheid. In zijn verhoor van 14 juli 1998 bevestigde de burgemeester van [naam] inderdaad dat "het slachthuis gebouwd heeft (sic) zonder geldige bouwvergunning met een oogluikende toestemming van de gemeente"; in een brief van 24 juli 1998 bevestigt hij dat "het slachthuis zich mede op het verzoek van het gemeentebestuur heeft uitgebreid (sic) op de betreffende plaats". Eveneens in het voordeel van de beklaagden wordt rekening gehouden met het feit dat inmiddels een einde werd gesteld aan de wederrechtelijke exploitatie van de inrichting en dat met betrekking tot de inbreuken op de stedenbouwwetgeving werk wordt gemaakt om daadwerkelijk tot een aanvaardbare oplossing te komen. De hierna uitgesproken onderscheiden geldboetes, deels zonder uitstel, vormen daarom een noodzakelijke maar thans toereikende bestraffing van deze beklaagden van aard hen te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden. De bestraffing voor deze beide beklaagden is verschillend rekening houdend met het feit dat [naam] ter zake de meest stuwende kracht was, terwijl [naam] een weliswaar onontbeerlijke maar toch minder omvangrijke rol speelde.

7.4. Ook de derde beklaagde heeft ernstig inbreuk gepleegd op een wezenlijke verplichting van het Milieuvergunningsdecreet door zonder de vereiste vergunning een vergunningsplichtige inrichting van de eerste klasse verder te exploiteren, terwijl zij de belangen van de gemeenschap miskende door niet vergunde grondwaterwinning.

Ook in het voordeel van deze beklaagde wordt rekening gehouden met het feit dat inmiddels een einde werd gesteld aan de wederrechtelijke exploitatie van de inrichting.

De hierna uitgesproken effectieve geldboete is daarom nog noodzakelijk maar thans toereikend; zij is van aard deze beklaagde te doen inzien dat recidive uit den boze zou zijn.

7.5. Bij de bestraffing houdt het Hof tevens rekening met het feit dat de eerste en de tweede beklaagde het misdrijf deels vóór, deels na 31 december 1994 hebben gepleegd en vóór 1 januari 2002 en dat de derde beklaagde het misdrijf heeft gepleegd na 31 december 1994 en eveneens vóór 1 januari 2002. De toepassing van de voorschriften in verband met de gevolgen van de invoering van de euro in de regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de strafeeën meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze voorschriften hier dan ook niet toepassen. De geldboetes dienen te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dienen wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

7.6. De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft immers een eigen aard en is geen straf.

7.7. De vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, bedraagt € 25.

7.8. Nu de straf op te leggen aan de eerste en de tweede beklaagde de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat, zij tot op heden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en het Hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, deze beklaagden zich in de toekomst niet meer aan zo'n misdrijf zullen schuldig maken, wordt uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest verleend voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald.

7.9. Niet alleen zijn er onvoldoende degelijke opzoekingen gedaan om het vermogensvoordeel te bedijferen dat ieder van de beklaagden zou hebben verworven door het misdrijf dat hij/zij heeft gepleegd. Naast de omvang van de uitgesproken geldboetes verantwoorden de stopzetting van de wederrechtelijke exploitatie en de tot heden gedane inspanningen om tot een aanvaardbare oplossing te komen op urbanistisch vlak dat niet langer de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen wordt uitgesproken. De

wetgever heeft duidelijk bepaald dat het om een mogelijkheid gaat en niet om een automatisme.

7.10. Vermits inmiddels een einde werd gesteld aan de wederrechtelijke exploitatie van het slachthuis dient geen exploitatieverbod meer te worden opgelegd. Aan de grondwaterwinning werd eveneens een einde gesteld en de installaties hiertoe werden verwijderd.

8.1. Het wordt niet betwist dat naast de hiervoor bewezen verklaarde stedenbouwmisdrijven van oprichting ook het aan de onderscheid beklaagden te last gelegde instandhouden, waarvoor geen strafsanc meer kan worden uitgesproken, bewezen is.

8.2. Bij brief van 10 juni 1996 aan de Procureur des Konings vorderde toenmalige gemachtigde ambtenaar het herstel van de plaats in de vorige toestand voor de gedeelten welke "groter" werden uitgevoerd, afbraak van de constructies die volgens het goedgekeurd plan dienden te worden gesloopt, afbraak van de parkings en verhardingen links van de uitbreiding. Voor de vergunde gedeelten die "hoger" werden uitgevoerd werd een meerwaardevordering in het vooruitzicht gesteld in afwachting van het akkoord van het college met dergelijke vordering.

Rekening houdend met het gewijzigd handhavingsbeleid vorderde hij in zijn brief van 30 juli 1998 de "afbraak van alle in overtreding opgerichte constructies".

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, die de vordering van de gemachtigde ambtenaar sedert zijn benoeming van rechtswege verder zette, heeft zijn vordering aangepast nadat de derde beklaagde op 16 juni 2000 een stedenbouwkundige vergunning bekwam voor een bestemmingswijziging van het slachthuis naar een gebouw voor dagrecreatie, waarbij bepaalde onvergund tot stand gebrachte constructies werden geregulariseerd en het geheel of gedeeltelijk slopen van bepaalde andere constructies werd vergund. Hij vordert thans krachtens art.149 § 1 alinea 1 DORO de uitvoering van bouw - of aanpassingswerken, zodat de gebouwen in overeenstemming worden gebracht met wat op 16 juni 2000 door het college van burgemeester en schepenen bij binnen de daartoe bepaalde termijn administratiefrechtelijk niet bestreden beslissing werd vergund.

8.3. Niets staat er aan in de weg dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zijn vordering aanpast in de loop van het geding wanneer een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, die evenwel geen volledige regularisatie inhoudt, maar toch meebrengt dat bepaalde wederrechtelijk tot stand gebrachte constructies geheel of ten dele zouden in stand mogen gehouden worden. Door deze overigens nog geschorste stedenbouwkundige vergunning is de herstellvordering niet "zonder voorwerp" geworden; het blijkt ook niet dat alle niet vergunde constructies zouden zijn verwijderd.

De wijziging van de herstellvordering gaat niet uit van motieven die vreemd zijn aan een goede ruimtelijke ordening en is niet gesteund op een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering van bouw - of aanpassingswerken is toereikend gemotiveerd vanuit het standpunt van de ruimtelijke ordening, de verenigbaarheid met de omgeving en de ernst van de overtreding. Het gegeven dat de stedenbouwkundige vergunning nog geschorst is bij gebrek aan

milieuvergunning, terwijl voor de inrichting een dergelijke vergunning nodig is, doet aan dit alles geen afbreuk. Dit is ook zo voor het feit dat de stedenbouwkundige vergunning geen verplichting tot uitvoering van de werken inhoudt maar in de regel van rechtswege vervalt indien de vergunninghouder niet daadwerkelijk met de verwezenlijking van de vergunning van start is gegaan binnen de twee jaar na afgifte van de vergunning.

De door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderde herstelmaatregel is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de stedenbouwmisdrijven waarop de bewezen telastleggingen steunen een einde te stellen en legt aan de daders ervan geen onverantwoord hoge lasten op.

Tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat dit werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennin van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen. Zoals hierna blijkt staat aan de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur geen meer passende vordering van de burgerlijke partijen in de weg.

Weliswaar kunnen theoretisch de bouw - of aanpassingswerken onmiddellijk aanvangen maar in feite is het zo dat zij samenhangen met een project waarvoor op kapitaal van derden beroep zal worden gedaan en een milieuvergunning zal moeten worden bekomen om de door de werken beoogde wijziging van de functie van de gebouwen te realiseren. Daarom is het redelijk de termijn voor de uitvoering van de bouw - of aanpassingswerken ruim te bepalen.

8.4. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert de niet nakoming van het bevel tot uitvoering van bouw - of aanpassingswerken te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op de in het verleden door de beklaagden aangenomen talmende houding wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot uitvoering van bouw - of aanpassingswerken. Dit hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijk aansporing van de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan.

Om de redenen hiervoor aangehaald met betrekking tot de termijn binnen dewelke de bouw - of aanpassingswerken moeten worden uitgevoerd bepaalt het Hof bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een termijn van respijt van één jaar waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

9.1. De burgerlijke partij maakt haar aanspraak op schadevergoeding op de bewering persoonlijke schade te hebben geleden door het misdrijf enigszins aanneembaar, zodat haar vordering ontvankelijk is (artikelen 3 en 4 voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering en art. 63 en 67 van dit wetboek). De beklaagden vragen immers wat haar vordering betreft de bevestiging van het bestreden vonnis waarin deze vordering ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

De burgerlijke partij heeft zich tot doel gesteld het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk milieu, doelstelling nade

omschreven in de statuten, en dit in het gehele Vlaams Gewest. Zij str een belang na dat dermate ruim en algemeen is opgevat dat het in we de leefomgeving van iedereen in al zijn facetten bestrijkt; zij is bovendien volgens de statuten een koepel van natuur- en milieuverenigingen. Het is niet zo dat dit impliceert dat zij in die omstandigheden door elk misdrijf in zekere mate het menselijk en natuurlijk milieu betreft ipso facto belangenschade van morele of materiële aard lijdt. De misdrijven hiervan bewezen verklaard (en al dan niet strafrechtelijk gesanctioneerd), waarvan haar vordering steunt, zijn voor de buurtbewoners ongetwijfeld belangrijk, maar overtreffen geenszins het lokale niveau (de burgerlijke partij zelf onderstreept minimalisierend dat het gaat om "een zaak die zich afspeelt in de buurt"). Door geen van de ingeroepen middelen bewijst deze burgerlijke partij dat zij er persoonlijke morele of materiële schade door heeft geleden. Haar vordering is niet gegrond.

9.2. De burgerlijke partij woont op een 45-tal meter van het slachthuis, de burgerlijke partijen wonen op ongeveer 22 meter en de burgerlijke partijen op ongeveer 27 meter.

Geen van de door hen ingeroepen middelen toont aan dat deze burgerlijke partijen morele of materiële schade hebben geleden door de feiten die ter grondslag liggen aan de verbeterde telastleggingen D, F.1, F.2, G, H1, H2, I.1 tot 3.

Zij tonen daarentegen wel aan dat zij door de feiten omschreven in de telastleggingen A, B, C en E schade hebben geleden; door de exploitatie van het slachthuis als zodanig, zonder dat het feit dat het enigszins hoger was gebouwd daarop invloed had, hebben zij regelmatig vrij aanzienlijke hinder geleden, meer in het bijzonder geurhinder en door de exploitatie zelf en het bijkomend verkeer veroorzaakte lawaaihinder, die de normale burenhinder overtroffen.

Terecht stellen de beklaagden dat de overigens door hen betwiste schade reeds lang definitief kan worden begroot; zij vragen evenwel niet aan het Hof de schade definitief vast te stellen.

Dat de burgerlijke partijen zich zorgen maken over mogelijke hinder veroorzaakt door een toekomstige vergunde exploitatie van de enigszins hoger aan te passen constructies is te begrijpen, maar staat los van de bewezen verklaarde misdrijven. Deze burgerlijke partijen tonen niet aan enigszins schade te hebben geleden sedert de stopzetting van de exploitatie van het slachthuis op 20 april 2000. Ook staat vast dat zij in de toekomst ten gevolge van de bewezen verklaarde telastleggingen geen schade meer zullen lijden.

Er was hinder gedurende een lange periode; wel is het zo dat deze zich niet elke dag voordeed of was deze niet altijd even groot. In de loop van de jaren zijn er door het bedrijf belangrijke investeringen gedaan die de hinder hebben beperkt; architect die een objectieve verklaring aflegde, gaf te kennen dat het nieuw gebouw zorgde voor minder hinder voor de buurt dan het "oude vuile slachthuis". Het gevorderd voorschot van € 1250 voor elke burgerlijke partij overtreft de geleden schade evenwel niet.

9.3. De beklaagden stellen terecht dat de burgerlijke partijen niet enigszins aannemelijk maken schade te hebben geleden door de bewezen verklaarde misdrijven en het bewezen verklaarde instandhouden van niet vergunde constructies.

Bij de uitvoering van de overigens deels vergunde werken in het kader van de oprichting van het nieuwe slachthuis werd door de aannemer blijkbaar gebruik gemaakt van een deel van een perceel grond eigendom van deze partijen, palend aan het terrein waarop de bouwwerken werden uitgevoerd. Hierbij zou de afsluiting zijn beschadigd en vervangen door een afsluiting die evenwel zou zijn aangebracht in strijd met bepaalde voorschriften van het Burgerlijk Wetboek. Deze vordering steunt niet op een feit dat te grondslag ligt aan een van de telastleggingen of begrepen is in een van de feiten waarop de telastleggingen wel betrekking hebben. Hun vordering is niet ontvankelijk.

9.4. Anders dan de beklaagden aanvoeren tonen de burgerlijke partijen wel aan schade te hebben geleden meer bepaald door het misdrijf omschreven in de verbeterde telastleggingen A, B, C en E. De verbalisanten konden meerdere keren zintuiglijk vaststellen dat bij de exploitatie van de inrichting, meer bepaald ten gevolge van de activiteiten in het gedeelte van het oude slachthuis dat in gebruik bleef, bedrijfsafvalwater via de riolering van werd geloosd. De foto's tonen aan dat het om werkelijk rook gekleurd afvalwater ging. Dit maakt de klachten van deze burgerlijke partijen over vrij regelmatig weerkerende geurhinder en hinder door insecten ook op de reeds enigszins verder gelegen plaats langs de Molenbeek waar zij woonden geloofwaardig; zelfs mocht deze vervuiling mede zijn veroorzaakt door andere bedrijven in de omgeving, dan zou dit niet meebrengen dat zij niet voor het geheel van de schade veroorzaakt door het misdrijf omschreven in de bewezen verklaarde telastleggingen A, B, C en E vergoeding van de beklaagden zouden kunnen vorderen. Deze burgerlijke partijen stippen zelf aan dat zij geen schade leden vóór 1993. Uit het dossier blijkt dat in de jaren 1998-2000 de hinder minder erg en minder frequent was. Het is ook niet aangetoond dat de hinder zodanig was dat hij materiële schade van de ingeroepen omvang heeft meegebracht; ook in beroep worden geen stukken die dit zouden aantonen voorgelegd. Beperkt inkomstenverlies doordat bepaalde mensen die de situatie ter plaatse kenden minder geneigd zullen zijn geweest de molen te bezoeken wordt wel aanneembaar gemaakt. Schade aan de beschermde molen zelf wordt niet bewezen. Uit de briefwisseling blijkt dat er nu en dan ook wel geurhinder was die uitsluitend van een ander bedrijf afkomstig was. Bij gebrek aan gegevens die een meer precieze raming toelaten wordt voor ieder van deze burgerlijke partijen de morele schade geraamd op € 2 000 en de materiële schade op € 500.

9.5. De burgerlijke partijen tonen niet aan schade te hebben geleden door de feiten die aan de bewezen verklaarde telastleggingen ten grondslag liggen.

9.6. Bewezen schade dient door de drie beklaagden te worden vergoed, ook in de mate dat zij het gevolg is van feiten louter door de eerste en de tweede beklaagde gepleegd. De derde beklaagde stelt immers zelf dat deze beklaagden handelden als orgaan van de rechtspersoon, zodat deze laatste op basis van art.1382 van het Burgerlijk Wetboek mede tot vergoeding is gehouden.

Op deze gronden,
Het Hof, rechtsprekend bij verstek ten aanzien van de burgerl
partijen en op tegenspraak
aanzien van de andere partijen,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de niet strijdige wetsbepaling
aangehaald door de eerste rechter en de artikelen:
2, 5, 38, 40, 41 50, 42, 43bis, 65, 66 en 100 Strafwetboek,
162, 186, 190, 194, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering,
2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van
euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedo
in artikel 78 van de Grondwet,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van
programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet va
februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalinge
zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 decemb
1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het l
van 31 oktober 2005,
91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artike
van het K.B. van 23 december 1993,
1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
1,8 en 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende het uitstel, opschortin
en probatie, zoals gewijzigd,

verklaart de incidentele beroepen van de burgerlijke partijen

ontvankelijk,

ten gronde beslissend over deze beroepen en de hoofdberoepen
ontvankelijk verklaard bij arrest van 19 november 2004:

wijzigd het bestreden vonnis als volgt:

op strafgebied:

verbetert de telastleggingen zoals hiervoor onder 2 vermeld,

stelt vast dat de strafvordering met betrekking tot het sub H.2 en I.2 te la
gelegde misdrijf van in stand houden vervallen is,

veroordeelt de beklaagde voor de verbeterde
telastleggingen A, B, C.1, C.2, D, E. 1 tot en met 6, F.1, F.2, G, H.1.a en
I.1 en I.3 samen tot een geldboete van € (5000, verhoogd met 199
opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 24 789,35 of een vervangend
gevangenisstraf van 3 maanden,

veroordeelt de beklaagde voor de verbeterde
telastleggingen A, B, C.1, C.2, D, E. 1 tot en met 6, F.1, F.2, G, H.1.a en
I.1 en I.3 samen tot een geldboete van € (4000, verhoogd met 199

opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 19 831, 48 of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden,

veroordeelt de beklaagde in vereffening voor de verbeterde telastleggingen B, C.1, C.2 en G samen tot een geldboete van € 5000, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 24 789,35,

legt de beklaagden elk de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden,

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar evenwel uitsluitend voor de helft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe de beklaagde

wordt veroordeeld en voor de helft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe de beklaagde wordt veroordeeld,

beveelt aan elke beklaagde binnen een termijn van twee jaar vanaf het tijdstip waarop dit arrest kracht van gewijsde zal bekomen over te gaan tot de uitvoering van de volgende bouw- of aanpassingswerken aan het goed te

nader vermeld in de inleidende dagvaarding:

- het wegnemen van alle constructies die niet vermeld zijn op de plannen goedgekeurd in de stedenbouwkundige vergunning van 16 juni 2005,
- het wegnemen van de verharding en het aanbrengen van beplanting, zoals aangegeven in de plannen goedgekeurd in de stedenbouwkundige vergunning van 16 juni 2005,
- de compartimentering van de constructie in kleinere zalen die geschikt zijn voor dagrecreatie, zoals aangegeven op de plannen goedgekeurd in de stedenbouwkundige vergunning van 16 juni 2005,

beveelt dat voor het geval dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen voormelde termijn worden uitgevoerd de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 DORO.

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van drie jaar (twee jaar voor uitvoering en één jaar respijt) vanaf het tijdstip waarop dit arrest kracht van gewijsde zal bekomen,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gemaakt, deze aan de zijde van het Openbaar Ministerie bepaald op € 846,20 in eerste aanleg en op € 306,35 in beroep, vaststellend dat de kosten ondeelbaar verband houden met het misdrijf dat hen gemeen is

op burgerrechtelijk gebied:

verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen
en niet ontvankelijk,

verklaart de vorderingen van de burgerlijke partij niet gegron-

veroordeelt deze burgerlijke partijen tot de kosten in beide aanleg-
gemaakt met betrekking tot hun vorderingen,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling aan:

- de burgerlijke partijen elk een voorschot v
€ 1 250, te vermeerderen met de verwijntrest vanaf heden en de kosten
beide aanleggen gevallen met betrekking tot hun vordering,

- de burgerlijke partijen elk € 2 50
te vermeerderen met de verwijntresten vanaf heden en de kosten in bei
aanleggen gevallen met betrekking tot hun vorderingen

verwerpt het meer of anders gevorderde als niet gegrond,

houdt de verdere burgerlijke belangen van de partijen

aan.

Kosten:

Afschriften:	162,45
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	86,05

278,50

+ 10 % :

27,85

Totaal :€ 306,35

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **27 januari 2006**.

Aanwezig :

I, kamervoorzitter,

I, raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om raadsheer

op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit arrest waarover hij mee heeft beraadslaagd; (art; 779 al.2 Ger. Wetboek);

I, raadsheer,

I, advocaat-generaal,

I, griffier;

Goedgekeurd doorhaling van o nietige lijn(en) en e nietige woord(en);